

זהר

רבי פנחס מסביר שהכבד לוקח גם את הזכויות והעוונות של הלב, והלב מברר את חלק הזכויות

אָמַר רַבִּי פִּנְחָס, אֹרְחָא דָּא הָוָה מְתַקְנָא לִי, לְמִשְׁמַע מְלִין אֱלִין מַעֲתִיק יוֹמִין, וְכַּאֲחַ עֲלָמָא דְאַנְתָּ

שְׂאֲרֵי בְּגִיָּיהָ ואמר רבי פנחס בן יאיר לחתנו רשב"י שזו הדרך היתה מוכנת ומתוקנת

בשבילי בכדי שאזכה לשמוע את הסודות האלו שנתגלו מעתיק יומין, אשרי העולם שאתה

רשב"י שוכן בתוכו. **וְוִי לְעֲלָמָא, דִּישְׁתַּאֲרוֹן יְתִמִּין, וְלֹא יִדְעִין**

מְלִי דְאַוְרֵייתָא בְּדָקָא יָאוּת ואוי לו לעולם שעתידים להישאר יתומים

והם לא ידעו את דברי הסודות כראוי. **וְדָאִי הֵכִי הוּא, דְּכִבְדַּ נְטִיל**

כָּלָא טַב וּבִישׁ והנה מה שביארת בסוד הכבד בוודאי כך הוא, שזה הכבד הוא

לוקח לחלקו את הכל בין טוב ובין רע. **וְאַף עַל גַּב דְּמִשְׁטָטָא וְלָקִיט**

כָּל חוּבֵיהוֹן דִּישְׂרָאֵל, הֵכִי נָמִי וְכִיִּין דְּלֶהוֹן לָקִיט, בְּגִין

לְקִימָא קוֹרְצִיָּהּ ואפילו שהוא משוטט ומלקט את כל עוונות בית ישראל, כך גם

הוא מלקט את כל הזכויות של ישראל, והוא בכדי שעי"כ תתקיים השטנתו וקטרוגו, כי כל

שקר שאין בו אמת הוא לא מתקיים [יב], ולכן הוא מספר על מעשיהם הטובים של ישראל

אור הרשב"י

פרק ו') שיש ניצוץ של קדושה בכל קליפה המחייה אותה ואם יסתלקו ממנו לא יושאר לו חיות ויתבטל לגמרי מיד.

[יב] דהיינו שכל דבר טומאה הוא ניוון מבח הרוחני המחיה אותו, וכאשר יש רק טומאה בלא הכח הרוחני המחיה אותו אז מיד הוא מתבטל, וכדאיתא בפרי עץ חיים (שער י"ט

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

בכדי שתתקיים הלשנתו (מק"מ). וְכֹלֵא הַאִי וְהַאִי מִקְרִיב לְגִבִּי לֵב
 ולכן את כל העוונות והזכויות הוא מקריב אל השכינה הנקראת לב. וְאֹרְחוֹי
 דְּלֵב, לָא נָטִיל אֶלְאָ זִכְיֻכוּ וּבְרִירוֹ וְצַחוּתָא דְכֹלֵא, כְּמָה
 דְּאִמְרַת אמנם דרך הלב שהוא אינו לוקח לעצמו אלא רק את החלק הזך והברור
 והנקי מהכל וכמו שאמרת, ולכן השכינה לוקחת רק את הזכויות של ישראל בניה.
 וְשָׂאָר טְנוּפָא וְלִכְלוּכָא, אֶהְיֶה לְכַבֵּד, וְנָטִיל כֹּלֵא בְעַל
 כְּרִיחִיהּ, דְּכֶתִיב וְנִשָּׂא הַשָּׁעִיר עָלָיו וְגו' ואת שאר הטינוף והלכלוך
 מחזיר הלב לכבד שהוא הסמא"ל, ולכן הוא לוקח את כל חלק העוונות בעל כורחו בסוד
 השעיר ועי"כ כל הגזירות שנגזרו מהעוונות הם הולכים על ראש האומות, וכמו שביארת
 על מש"כ ונשא השעיר עליו וגו', דהיינו שאז הוא זורק ומשפיע לשאר האברים את חלקו
 הרע שהם סוד שאר האומות המקבלים ממנו חלק רע בעל כורחם. מְלָה דָא
 אֶהְדְּרֵנָא, בְּגִין דִּיתְבָּסָם לְפּוּמֵי כְּמִתְקָא דְדּוּבְשָׂא ואמר
 רבי פנחס שאת סוד זה אני חוזר עליו תמיד בכדי שהוא יתמתק בפי כמתיקות הדבש ועי"כ
 אני לא אשכחנו (קרני אור), וְכֹפֵאָה חוּלְקֵי דְזִכְיֵנָא לְהַאִי, לְמַחְמֵי
 דָא בְּעֵינֵי אשרי חלקי שזכיתי לזה ולראות זאת בעיני.

דוד המלך אמר: ה' לא גבה ליבי לאחר המעשה עם הצפרדע, וכן רבי פנחס
 אמר ה' לא גבה ליבי על שזכה לרשב"י ור' אלעזר

אִנּוּף הוּא פֶּתַח וְאִמֵּר, (תהלים קלא) יְהוָה לֹא גָבַהּ לִבִּי וְלֹא
 רָמוּ עֵינַי וְגו' וכן גם רבי פנחס פתח ואמר לדרוש את מש"כ ה' לא גבה

לבי ולא רמו עיני וגו', **הַאִי קָרָא אָמַר דָּוִד, בְּשַׁעֲתָא דְהוּה אָזִיל**
עַל בֵּיף גִּהָרָא ואת זה הפסוק אמר דוד המלך בשעה שהוא היה הולך על שפת
הנהר, (והנה אמר) **רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, כְּלוּם הָוָה בַּר נָשׁ בְּעֵלְמָא,**
דְּאוּדִי וּמִשְׁבַּח לְמַאֲרִיָּה כְּוֹתִי והוא אמר, רבונו של עולם וכי יש אדם
בעולם שהוא הודה ושבח את קונו כמותי. **אֲזַדְמַנַּת לִיָּה צִפְרִידַע, אֲמַרַת**
לִיָּה, דָּוִד, לֹא תִתְנַאֵה, דְּאַנָּא עֲבָדִית יְתִיר מִנָּךְ ואז הזדמנה
אליו צפרדע ואמרה לו דוד אל תתגאה מאחר שאני עשיתי יותר ממך, **דְּמִסָּרִית**
גּוֹפָאִי עַל מִימָרָא דְמַאֲרִי, דְּכֻתִּיב (שמות ז) וְשֹׁרֵץ הַיָּאֹר
צִפְרִידַעִים, וְהָא אוּקְמוּהָ כי אני מסרתי את גופו על ציווי קוני בסוד מש"כ
'ושרץ היאור צפרדעים' וכמו שכבר פירשוהו שהצפרדעים נכנסו אפילו לתנורים של
המצריים [יג]. **יְתוּ דְאַנָּא מִשְׁבַּח וּמְזִמָּר לִילִיָּא וַיּוֹמָא, בְּלֹא**
שְׂכִיכּוֹ ועוד שאני משבחת ומזמרת לקב"ה לילה ויום בלא הפסק והשקט כלל [יד].

אור הרשב"י

[יד] ובעין זה איתא בפרק שירה אמרו חז"ל
על דוד מלך ישראל בשעה שסיים ספר
תהלים זחה דעתו עליו ואמר לפני הקדוש
ברוך הוא כלום יש בריה שבראת בעולמך
שאומרת שירות ותשבחות יותר ממני,
באותה שעה נזדמנה לו צפרדע אחת ואמרה
לו דוד אל תזוה דעתך עליך ואני אומרת
שירות ותשבחות יותר ממך, ולא עוד אלא
כל שירה שאני אומרת ממשלת עליה שלשת
אלפים משלים, שנאמר וידבר שלשת אלפים

[יג] כדאיתא בפסחים דף נג עמוד ב' עוד זו
דרש תודום איש רומי: מה ראו חנניה מישאל
ועזריה שמסרו עצמן על קדושת השם לכבשן
האש – נשאו קל וחומר בעצמן מצפרדעים,
ומה צפרדעים שאין מצווין על קדושת השם
כתיב בהו ובאו ועלו בביתך וגו' ובתנורִיך
ובמשארותיך. אימתי משארות מצוויות אצל
תנור – הוי אומר בשעה שהתנור חם, אנו
שמצווין על קדושת השם – על אחת כמה
וכמה.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

בְּהִיא שַׁעֲתָא אָמַר דָּוִד, יְהוָה לֹא גָבַהּ לְבִי וְלֹא רָמוּ עֵינַי ואז באותה שעה אמר נעים זמירות ישראל בתהילותיו 'ה' לא גבה לבי ולא רמו עיני'. **יְהוָה לֹא גָבַהּ לְבִי** ואמר רבי פנחס שגם אני אומר על עצמי ה' לא גבה לבי, על שזכיתי לרשב"י חתני ולרבי אלעזר נכדי (רמ"ק) • (כאן חסר).

כאשר ישראל פותחים ליבם וחוזרים בתשובה פורים את השכינה מבין הקוצים **דָּא הוּא קָרְבָּנָא, דְּבִכָּל יוֹמָא, וּבְכָל זְמַן וּזְמַן** והנה הסוד של מש"כ 'לא גבה לבי' הוא על המלכות הנקראת לב, וזו המלכות היא לא הגביהה את עצמה להסתלק למעלה, והוא בכח הקרבן הנקרב בכל יום ובכל זמן וזמן ואפילו בעת החורבן מאחר שהתפילה היא כנגד הקרבן, **לְגַבִּי קָדְשָׁא בְּרִיד הוּא. דְּאַתְּכִלִּילַת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל בִּיהּ, בֵּין כָּל שְׂאֵר אֲכֻלוּסִין** וזה הקרבן הוא נקרב אל הקב"ה ועי"כ נכללת המלכות הנקרא כנסת ישראל להיות בקשר אחד עם כל שאר חיילותיה, שהם סוד שבעה היכלות שבבריאה שהם בסוד שבע נערות של המלכות, שע"י מעשיהם הטובים של ישראל אלו ההיכלות נקשרות עם המלכות, ובוה היא משפיעה בהם שפע בכדי שהם ינהיגו את התחתונים, וכן עי"כ היא מתייחדת למעלה בכדי להשפיע את השפע, אמנם כאשר אין ישראל עושים רצונו של מקום אז היא מסתלקת

אור הרשב"י

מה שנאמר אם רעב שונאך האכילהו לחם ואם צמא השקהו מים כי גחלים אתה הוזהר על ראשו וה' ישלם לך, אל תקרי ישלם לך אלא ישלימונו לך.

משל ויהי שירו חמשה ואלף, ולא עוד אלא שאני עוסקת במצוה גדולה, וזו היא המצוה שאני עוסקת בה, יש בשפת הים מין אחד שאין פרנסתו כי אם מן המים ובשעה שהוא רעב נומלני ואוכלני, זו היא המצוה, לקיים

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000